

Aesthetics in the Poems of Gananakoothan

Dr. R. Aarthi, Assistant Professor of Tamil, Karpagam Academy of Higher Education, Coimbatore, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6639-2228>

DOI: 10.5281/zenodo.20473885

Received: 22 December 2025; Revised: 25 February 2026; Accepted: 23 March 2026; Available Online: 31 May 2026

Abstract

Literature is the written expression of the various emotions and activities of people. The elements of the lives of people with a rich civilisation and culture are expressed through the language they speak as different forms of literature across different periods. It is natural that the emotions that help shape literature also change over time. As time changed, these underwent many transformations and innovations. From the Sangam literature to present-day Haiku poetry, human intelligence has advanced greatly. Among these, modern poetry made its own distinct mark at the end of the twentieth century. In poetry, aesthetic feeling is most evident. Among all emotions, aesthetic feeling may be considered the foremost emotion for human beings. Beauty gives pleasure to humans; therefore, people are attracted to beauty, which gives delight. It may be said that the world continues to function without weariness because of the stimulating feeling called beauty. This article explains the ideas on such 'aesthetics' expressed in the works of Gnanakoothan.

Keywords: Beauty, Description, Evening, Mountain, Imagination.

References

- [1] Abdul Samath, Mu. "Islamic Tamil Novelgakil Varananaikal." *Puthiya Avaiyam*, Volume 7, Issue 1, March 2023.
- [2] Aarthi, Ra. "Kulothungan Kavidhaigalil Azhagiyaal." *International Journal of Tamil Language and Literary Studies*, Volume 5, Special Issue 2, June 2023.
- [3] Arunachalam, Mu. *Tamil Ilakkiyathil Angatham*. Mullai Pathippagam, 1st ed., 2002.
- [4] Inthiran. *Thamil Azhagiyaal*. Meyyappan Pathippagam, 1st ed., 2002.
- [5] Kathiraiverpillai, Na. *Tamil Peragarathi Thoguthi 1*. Sharada Pathippagam, 1st ed., 1999.
- [6] Kamalabalan, Na., Dr. "Pa. Vijay Kavidhaigalil Thonmamum Padimamum." *Navina Tamil Aayvithal*, Volume 5, 16-17 March 2021.
- [7] Sasikala, Ira. "Vairamuthu Kavidhaigalil Angatham Oru Aayvu." *International Research Journal of Tamil*, Volume 4, Issue 2, April 2022.
- [8] Subramanian, A. Ve. *Azhagiyaal Oru Puthiya Paarvai*. Sandhiya Pathippagam, 2005.
- [9] Gyanasambandan, A. Sa. *Ilakkiya Kalai*. Meyyappan Pathippagam, 1st ed., 2002.
- [10] Thivakar Ranganathan. *Gyanakkoothan Kavidhaigal Muzhuthoguppu*. Kalachuvadu Pathippagam, 1st ed., 2018.
- [11] Balusamy. *Vazhviyar Kalanjiyam*. Tamil University, Thanjavur, 1st ed., 2008.
- [12] Puliyurkkesigan. *Kalithogai Moolamum Uraiyum*. Sharada Pathippagam, 1st ed., 2010.
- [13] Porkai Aathirai. "Azhagiyaal Kotpadu Uruvakkathirkup Pazhanthamil Ilakkiyangalil Pangalippu." Thesis/Research Paper, 2009.
- [14] Rama Krishnan, S. *Kriyavin Tharkalath Tamil Agarathi*. Kriya Pathippagam, 1st ed., 1992.

மலர் - 5, இதழ் - 2, வைகாசி 2057

இ-ஐ.எஸ்.எஸ்.எண்: 2583-0481

எம்.எல்.ஏ., டி.ஓ.ஏ.ஜே. குறியிடப்பட்டது

- [15] Veeraletchumi, Thogen Sensi. "Kavidhaigalil Thonmamozhi Peyarppum Athan Meedana Aayvum." *IJCRDI*, Volume 10, Issue 12, 2022.
- [16] Vaidegi, Ira. "Bharathidasan Nokkil Karpanai." *International Journal of Tamil Language and Literary Studies*, Volume 2, Issue 1, July 2009.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: Nil

Author Declaration: Nil

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

ஞானக்கூத்தன் கவிதைகளில் அழகியல்

முனைவர் ர. ஆர்த்தி, தமிழ் உதவிப்பேராசிரியர், கற்பகம் உயர்கல்விக் கழகம், கோயம்புத்தூர், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6639-2228>

ஆய்வுச்சுருக்கம்

மக்களின் பல்வேறு உணர்வு நிலைகளும் செயல்களும் பெருகிய எழுத்துப் பதிப்பே இலக்கியம். உயர்ந்த நாகரித்தையும் பண்பாட்டையும் கொண்ட மக்களின் வாழ்க்கைக் கூறுகள், அவர்கள் பேசும் மொழியின் வாயிலாகக் காலந்தோறும் பல்வேறு இலக்கியங்களாக வெளிப்படுகின்றன. இலக்கியம் உருப்பெற உதவும் உணர்வுகளும் காலத்தோறும் மாறிவருதல் இயல்பே. இவை கால மாற்றத்திற்கேற்ப பல மாற்றங்களும் புதுமைகளும் கண்டுள்ளது. சங்க இலக்கியம் தொடங்கி இப்போது ஹைக்கூ கவிதை வரை மனிதனின் அறிவுத்திறன் பெரும் வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. இதில் இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் புதுக்கவிதை தனக்கென்று தனி முத்திரையைப் பதித்துள்ளது. கவிதைகளில் பெரும்பாலும் அழகியல் உணர்வு அதிகமாக காணப்படுகின்றது. எல்லா உணர்வுகளைக் காட்டிலும் மனிதனுக்கு அழகியல் உணர்வு தலைமையான உணர்வாக உள்ளது எனலாம். அழகு மனிதனுக்கு இன்பத்தைத் தருகிறது, எனவே இன்பம் தரும் அழகினை மனிதர்கள் விரும்புகின்றனர். அழகு எனும் உணர்வூட்டத்தினால் இவ்வுலகம் தொய்வில்லாது தொடர்ந்து இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது எனலாம். இத்தன்மையான 'அழகியல்' ஞானக்கூத்தன் படைப்புகளில் வெளிப்படுத்துகின்ற கருத்துகளை எடுத்துரைப்பதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

குறிப்புச்சொற்கள்: அழகு, வருணனை, மாலைபொழுது, மலை, கற்பனை.

முன்னுரை

அழகு என்பது உள்ளதால் உணரக் கூடிய உணர்வாகும். இந்த உணர்வதற்கு உயிர் கொடுப்பதே கலை ஆகும். கலை பல வளர்ச்சிக் கொண்டு இப்போது கவிதையாக வளர்ந்து நிற்கிறது. கவிதைக்கு சுவை கொடுப்பது உத்தியாக இருந்தாலும், அதை வருணிக்கும் முறைக் கொண்டே இந்த கவிதையின் சுவை அறிய முடியும். எந்தொரு இலக்கியமாக இருந்தாலும், உத்திக்கு எந்த அளவு முக்கியமோ அதே அளவு வருணனைக்கு முக்கியம் கொடுத்து உள்ளர்கள் கவிஞர்கள். அந்தவகையில் ஞானக்கூத்தன் அவர்கள், தனது கவிதைகளில் வாழ்க்கையின்; நடக்கின்ற ஒவ்வொரு நிகழ்வையும் சுவைப்பட கவிதையாக படைத்து மட்டும் அல்லாமல் வருணித்து உள்ளார். அதையே ஆராய்வதே இக்கட்டுரையில் நோக்கமாகும்.

அழகு

அழகு என்பது காணும்பொழுதும், கேட்கும் பொழுதும், உணரும் பொழுதும் தோன்றும் நல்லுணர்வாகும். அழகு என்பது காண்பவர் கண்ணோட்டத்தில் உள்ளது அல்லது காண்பவரின் கருத்தில் உள்ளது எனலாம். பொருள் ஒன்றே எனினும் ஒருவருக்கு அழகு என தோன்றும் விஷயம் மற்றொருவருக்கு அழகற்றதாகத் தோன்றலாம். ஆகையால் அழகு என்பது காண்பவரின் மனநிலையைச் சார்ந்ததாகும். அழகு மனிதனின் உணர்வுகளை பிரதிபலிக்கின்ற கண்ணாடியாக உள்ளது. அழகு என்ற சொல் மக்கள் எல்லோராலும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. மனித உணர்வுகளில் அழகுணர்வு முதன்மையாக உள்ளது. இயல்பாக இருக்கும் அழகினை இயற்கை அழகு என்றும், மனிதனால் உருவாக்கப்படுவதை செயற்கை அழகு என்பர் அறிஞர். செயற்கை அழகு என்பது கலை எனப்படுகிறது. க்ரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி, “கண்ணாலோ காதாலோ, மனதாலோ, அனுபவிக்கும் இனிமை அல்லது

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்த்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மகிழ்ச்சி பொருத்தமான குணம், தகுதியான தன்மை, ஒழுங்கு முறை” (க்ரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி, ப. 52) என்று விளக்கம் தருகிறது. கழகத் தமிழ் அகராதி, “அழகு – சிறப்பு, நூல் வனப்புள் ஒன்று, கண்ட சருக்கரை, மனத்திற்கு இனிமையாகத் தோன்றுவது, தக்க செயல்” (கழகத் தமிழ் அகராதி, ப.54) என்று பொருள் தருகிறது. இரபீந்திரநாத் தாகூர், “எனக்கு ரோஜாவைப் பற்றி என்ன தெரியும்? என்பதை என்னால் சொல்லிவிட முடியும். ஆனால், அந்த ரோஜாவினால் நான் அடைகின்ற இன்பத்தை நேரடியாக முழுவதும் சொல்லி விட முடியுமா?” (தமிழர் அழகியல், ப. 9) என்று கூறுவதால் அழகு பற்றிய கருத்தியலை வரையறை செய்வது அரிது என்பதை உணரலாம். இத்தன்மையான அழகினை உள்ளத்தால் உணர தான் முடியுமே தவிர வார்த்தையாகவோ, மொழி மூலமாகவோ உணர்ந்ததை முழுவதுமாக வெளிப்படுத்த முடிவதில்லை. எனினும் அதை சொற்களால் வரையறுக்கின்ற முயற்சிகளை காலந்தோறும் அறிஞர்களும் திறனாய்வாளர்களும் மேற்கொண்டு வருகின்றனர்

அழகியல்

அழகியல் என்னும் தமிழ்ச்சொல் ஆங்கிலத்தில் ஈஸ்தடிக்ஸ் (Aesthetics) என்று வழங்கப்படுகிறது. இச்சொல் Aesthetickos என்னும் கிரேக்கச் சொல்லிலிருந்து உருவானது. Aesthetickos என்னும் கிரேக்கச் சொல்லிற்குப் ‘புலன்களால் அறியும் உணர்வு’ என்று பொருள். அழகியல் என்பதனை ‘முருகியல்’ என்று அ.ச.ஞானசம்பந்தன் கூறுகிறார். இலக்கியத் திறனாய்வாளர்கள் இதனை ஒரு தனிக்கலைத் துறையாக கருதி வளர்த்து வருகின்றனர். அ.வெ.சுப்பிரமணியன் அவர்கள்,

இன்பமூட்டும் கலைகள் அனைத்தையும் ஒரு துறையாக்கி அதற்கு அழகியல் என்று இக்காலத்தில் பெயர் வழங்குகிறது. இலக்கியம் ஒரு கலையே என்பதால் இலக்கியமும் அழகியல் துறையின் ஒரு பகுதியாகிறது. (அழகியல் - ஒரு புதிய பார்வை, ப. 10)

என்று விளக்கமளிக்கிறார். வாழ்வியற் களஞ்சியம்,

அழகியல் என்பது அழகு வாய்ந்த ஒரு பொருளைக் காணும்போது அல்லது அழகான முறையில் ஒரு கருத்தினை வெளியிடும்போது ஏற்படும் உணர்ச்சியாகும். (வாழ்வியற் களஞ்சியம், தொகுதி -1, ப. 889)

என்கிறது.

ஞானக்கூத்தனின் அழகியல் பார்வை

அழகியலுக்கு உயிர் கொடுப்பதே அதில் பயன்படுத்தும் உத்திகளும் வருணைகளும் ஆகும். ஞானக்கூத்தன் கவிதைகளில் இவ்விரண்டும் அதிகமாக காணப்படுகிறது. அதைப் பின்வருமாறுக் காணலாம்.

வருணனை

வருணனை அமையவேண்டிய விதம் குறித்து எஸ்.வையாபுரிப்பிள்ளை குறிப்பிடுகையில்,

‘யாதேனும் ஒரு பொருளை, அதன் பலதிறப்பட்ட இயல்புகளையும் அறிவு எளிதிற்பற்றுமாறு, அழகும் சுவையும்பட விவரித்துக் கூறுவதுதான் வருணனை, வர்ணம் என்றால் நிறம் அல்லவா? இதிலிருந்த விவரிக்கப்படும் பொருள் அழகுற்றுச் சோபிக்கும்படி வருணனை அமைதல் வேண்டும் (ஆய்வேடு, அழகியல் கோட்பாடு உருவாக்கத்திற்குப் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் பங்களிப்பு இயல்-1, ப. 77) என்கிறார்.

அதாவது, பழந்தமிழ்ப் புலவர்கள் இயற்கை வருணனை, இறைவருணனை, மகளிர் உறுப்புநல வருணனை, யாழ் வருணனை, விலங்குகள் மற்றும் பறவைகள் வருணனைகளைத் தம்பாடல்களில் பாடியுள்ளனர். இவ்வருணனைகளில் காட்சி அழகும், வடிவ அழகும் சிறக்கின்றன எனலாம். இலக்கியத்தில் படைப்பாளன் தான் நினைக்கும் கருத்தினைச் சூழற் பின்னணியோடு அழகுடன் காட்சிப்படுத்தி சொல்ல வருணனை பயன்படுகிறது.

மலர் - 5, இதழ் - 2, வைகாசி 2057

இ-ஐ.எஸ்.எஸ்.எண்: 2583-0481

எம்.எல்.ஏ., டி.ஓ.ஏ.ஜே. குறியிடப்பட்டது

பத்துப்பாட்டில் இடம்பெறும் வருணனைகள் அத்தகையன. படைப்பாளனின் கற்பனைத்திறனை வெளிக்காட்டும் வாயில்களாக வருணனைகள் அமைகின்றன. எனவே இலக்கியங்களில் வருணனை இன்றியமையாத இடத்தைப் பெறுகிறது.

இயற்கை வருணனை

இயற்கை தான் முதல் தோழனாக எண்ணிக்கிறார் மனிதன். இயற்கையின் மூலம் தான் தனது உள்ள உணர்வுகளை வெளிப்படுத்திகிறார். இயற்கை இன்றி மனிதனால் வாழ்வோ அல்லது அதை சிந்தனை செய்யாமல் இருக்க முடியாது.

இயற்கை என்று குறிப்பிட்டவுடன் கவிஞனின் உள்ளத்தில் தோன்றுவது இயற்கைப் பொலிவுடன் காணப்படும் கடலும், வானும், கதிரும், நிலவும், வானவில்லும், வீண்மீனும், குன்றும், அருவியும், விடிவானும், அந்தியும் கவிஞனின் உள்ளத்தில் அழகுணர்ச்சியைத் தூண்டிவிட்டு இனிய கவிதையினை தோற்றுவிக்கின்றன. இதனையே இயற்கை வருணனை என்கிறோம். (குலோத்துங்கன் கவிதைகளில் அழகியல், ப. 31)

இக்கருத்தை மேலும் வலுசேர்க்கும் விதமாக,

மண்ணின் மகத்துவத்தையும் இயற்கையின் எழில் கொஞ்சம் அழகினையும் எடுத்துரைப்பதாய் இடம்பெறுவது இயற்கை பற்றி வருணனையாகும். (இஸ்லாமியத் தமிழ் நாவல்களில் வருணனைகள், ப. 56)

என்கிறார் அப்துல் சமது.

வானம்

இரவின் கருமையான வானம் விடியும்பொழுது கதிரவனின் வருகையால் செங்காந்தள் வண்ணத்திற்கு மாறும். முழுமையாக நிறம் மாறுவதற்கு முன்னர் ஆங்காங்கே தெரியும் வேறு பல வண்ண மாற்றங்களை,

ஆடை மாற்றும் போது

அங்கே இங்கே

தெரியத்தானே செய்யும்

என்றது காலை வானம் (ஞானக்கூத்தன் கவிதைகள், ப. 534)

என்று அழகுபடக் கூறுகிறார். வானம் பகலுக்கும் இரவுக்குக்கும் பாலமாக செயல்படுகின்றது. அவ்விரண்டின் மாற்றத்திற்கேற்ப தன்னையும் மாற்றிக் கொள்கிறது. ஆடை மாற்றுவதைப் போல இரவும் பகலும் தனது வண்ணத்தை மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆடை மாற்றும் போது கொஞ்சம் தெரியத்தானே செய்யும் என்று காலையைப் பார்த்து வானம் பேசுவதைப் போல காட்சிப்படுத்தியுள்ளார்.

மாலை பொழுது

நெய்தல் நில திணையில் தலைவனின் நினைவால் அனுபவிக்கக் கூடிய துன்பத்தை வெளிப்படுத்தும் வகையில் தலைவி தனது இரங்கல் உணர்வை இயற்கை சார்ந்த சூழ்நிலைகளைக் கொண்டு வெளிப்படுத்திகிறாள். பெரும்பாலும் தன்னுடைய துன்பத்தை மற்றொரு பொருள் மீது சாற்றி அப்பொருளும் துன்பப்படுவதாகத் தலைவி தன்னுடைய துன்பத்தை வெளிப்படுத்தும் விதமாக பாடல்கள் அமைந்துள்ளது. அதற்குச் சான்றாக,

மாலை நீ – தூ அறத் துறந்தாரை நினைத்தலின், கயம்பூத்த

போது போல் குவிந்த என் எழில் நலம் எள்ளுவாய்

ஆய்சிறை வண்டு ஆர்ப்ப, சினைப்பூர் போல் தளை விட்ட

காதலர்ப் புணர்ந்தவர் காரிகை கடிகல்லாய்,

மாலை நீ – தகைமிக்க தாழ்சினைப் பதிசேர்ந்து புள்ஆர்ப்ப,

பகைமிக்க நெஞ்சத்தேம் புன்மை பாராட்டுவாய்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

தகைமிக்க புணர்ச்சியார், தாழ்கொடி நறுமுல்லை

முகை முகம் திறந்தன்ன, முறுவலும் கடிகல்லாய் (கலித்தொகை, பா. 118: 9-20)

எனும் பாடலானது குறிப்பிடுகிறது. அதாவது, பிரிவிடை ஆற்றாத தலைவி மாலைப் பொழுதில் காதலர்கள் கூடி இன்பமாக இருப்பதை பழித்து கூறுகிறான். மேற்காணும் சங்க இலக்கிய கலித்தொகைப் போல் கவிஞர் ஞானக்கூத்தன் தம் கவிதையில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

கடலை புதிய வண்ணத்தில் வரைய

மாலை முயன்று கொண்டிருந்தது

கடலில் ஒரு காற்று குறிஞ்சிப் பண்ணையும்

ஒரு காற்று பாலைப் பண்ணையும் பாடக்

காதலர்கள் கூடியிருக்கிறார்கள் (ஞானக்கூத்தன் கவிதைகள், ப. 546: 4-8)

அதாவது, மாலை நேரத்தில் கடற்கரையின் காதலர்கள் தங்கள் காதலை வெளிப்படுத்தலும்(புணர்தல்), காதலர் விட்டு பிரிந்து செல்லும் நிகழ்வையும்(பிரிதல்) எடுத்துரைப்பதாக இக்கவிதை உள்ளது.

கற்பனை

கற்பனை என்பது கவிஞர்களுக்கே உரிய குணமாகும். கவிஞர்களின் கற்பனைக்கு எல்லை விதிக்க முடியாது. அவரின் கற்பனை பரவிக் கிடப்பது. கற்பனையே கவிதைக்கு உயிர்க் கொடுக்கிறது.

கற்பனை மனித வாழ்வுக்கு இன்றியமையாதது. புரிந்து கொள்ள முடியாத பொருள்களை புரிந்து கொள்ளவும் உணர்ந்து கொள்ள முடியாதவற்றை உணர்ந்து கொள்ளவும் கற்பனை துணை செய்கிறது. நம்பிக்கையை வளர்ந்துக் கொண்டு, வாழ்க்கையில் முன்னேற கற்பனை சிறந்த படியாகிறது. (பாரதிதாசன் நோக்கில் கற்பனை, ப. 247)

என்று முருகேசன் குறிப்பிடுகிறார்.

மலை

கவிஞர்கள் தங்களது கற்பனையை, கருத்தை மனத்தில் காட்சியாகக் கண்டு இயற்கை வடிவத்தில் கவிதையாக வடித்திடும் முறையை இயற்கைப்படிமங்கள் எனலாம். படிமக்கவிதைகள் ஞானக்கூத்தன் கவிதைகளில் பல இடங்களில் பார்க்க முடியும். எடுத்துக்காட்டாக இக்கவிதையைச் சொல்லலாம்.

மலைகள் என்னும்

குறும்பற்கள்

முளைத்திராத

பூதலத்தின்

கொக்குப் போலக்

காலூன்றி

நிற்கும் மரங்கள்

அதற்கப்பால்

எழுந்து வீழ்ந்து

தடுமாறும்

நடக்கத் தெரியாக் கடலைகள்

யார் சென்றாலும்

விரல் நீட்டும். (ஞானக்கூத்தன் கவிதைகள், ப. 37)

என கவிஞர் ஞானக்கூத்தன் கனவு என்னும் கவிதையில் பூதலத்தின் குறும்பற்களாக மலைகளையும், மரங்களைக் கொக்குகள் போலக் காலூன்றி நிற்பதாகவும், நடக்கத் தெரியாத

மலர் - 5, இதழ் - 2, வைகாசி 2057

இ-ஐ.எஸ்.எஸ்.எண்: 2583-0481

எம்.எல்.ஏ., டி.ஓ.ஏ.ஜே. குறியிடப்பட்டது

தடுமாறும் மனிதனாக கடல் அலைகளையும் படிமப்படுத்துகின்றார். இதில் மலைகளையும், மரங்களையும், கடல் அலைகளையும் படிமப்படுத்துகின்றார்.

பொம்மைக் குதிரை

கிராமத்து ஊர் எல்லையில் நீர்நிலைக் கரைகளில் வைத்து வழிபடப்படும் சிறுதெய்வங்களின் வாகனமான பொம்மைக் குதிரைகள் உண்மைக் குதிரைகளாக மாறுவதற்கு ஆசைப்பட்டுக் கனைக்கின்றன. இதனால் அதன் வர்ணங்கள் உதிர்ந்து உண்மையான குதிரையாக மாறிவருகிறது என்று பொம்மைக் குதிரைக்கு உயிர்க்கொடுப்பதாக கற்பனை செய்தைப் பற்றி காட்சி கவிதையில் சித்தரிக்கின்றார்.

பொம்மைக் குதிரை

ஆசைப்பட்டுக் கனைச்சு

வர்ணம் உதிர்ந்து போச்சு (ஞானக்கூத்தன் கவிதைகள், ப. 138)

அதாவது, பொம்மை குதிரைகள் உயிர்க் கொண்டதாகவும், பின்பு ஆசைப்பட்டுக் கனைவதாகவும் கவிஞர் கற்பனை செய்துள்ளார் மற்றும் பொம்மை குதிரைகளின் நிறமிழத்தலுக்குப் புதிய வடிவத்தையும் படிமத்தையும் உருவாக்கிக் காட்டுகின்றார் என்பதை அறிய முகிறது.

தொன்மம்

புராணம், பழங்கதைகள் இவற்றில் வரும் பாத்திரங்களோ, நிகழ்வுகளே கவிதையில் ஓரிரு வார்த்தைகளில் சுட்டிக் காட்டப்படும். இவ்வாறு சுட்டினால், பக்கம் பக்கமாக விவரிக்க வேண்டிய தேவையே இல்லாமல், சொல்ல வந்த கருத்தை அது உண்வோடு விளக்கிவிடும். இதனால் உலமெங்கும் சிறந்த கவிஞர் இந்தக் கலைத்திறனை விரும்பிக் கையாளுகின்றனர். இது தொன்மம் எனப்படுகிறது. தொன்மம் ஆங்கிலத்தில் மித் என்று அழைக்கப்படுகிறது. தொன்மம் என்பது புராணச் செய்திகளை குறிக்கும்.

தொன்மமானது உவமை, உருவகம் போன்ற ஒரு உத்தி முறையாக கையாளப்படுகிறது. புராணங்களை வரலாற்று நிகழ்வுடன் பதிய விளக்கும்விதமாக தொன்மம் அமைகிறது.(குலோத்துங்கன் கவிதைகளில் அழகியல், ப. 36)

பழங்காலந்தொட்டே பொதுமைத் தன்மையுடன் நிலத்திற்கேற்ப மனித குல உணர்வுகளை குறியீட்டு வடிவில், சடங்கியலாக, பண்பாட்டு எச்சங்களாக வெளிப்படுத்துவன தொன்மமாகும். (தோகென் சென்சி கவிதைகளில் தொன்மமொழி பெயர்ப்பும் அதன் மீதான ஆய்வும், ப. 22)

தொன்மங்கள் பொய்மைகளின் புகழிடங்கள் அல்ல. உண்மைகளின் இருப்பிடம் கருத்துக்களின் வாழ்விடம் எண்ணங்களின் வரலாற்றுப் பெட்டகம், நினைவுகளின் சுழிமுனை என மேலைநாட்டு அறிஞர் கம்பெல் விளக்கம் தருகிறார். (பா.விஜய் கவிதைகளில் தொன்மமும் படிமமும், ப. 1223)

ஞானக்கூத்தன் கவிதைகளில் தொன்மம் மிகுதியாக இடம் பெறுகிறது. கவிதைகளில் புராணம் செய்திகள் பெரும்பாலும் கதை வடிவில் சொல்வது தான் அவரின் தனிச்சிறப்பாக உள்ளது. பக்தனின் நம்பிக்கை வெளிப்படுத்தும் விதமாக மற்ற தூண்கள் கவிதை அமைந்துள்ளது.

அந்தத் தூண்களில் ஒன்றுக்குள்

எப்படி நுழைந்தான்

நா...ரா...ய...ணன்?

தூணைப் பிளந்து வெளிப்பட்ட

சிங்கத்தின் மடியில் தன் உடம்பு

கிழிபட சிந்திக்கிறான்

இராக்கத குல சிகாமணி இரணியன் (ஞானக்கூத்தன் கவிதைகள், ப. 261)

பிரகலாதனைக் கொல்லத் தான் எடுத்த முயற்சிகளில் எல்லாம் தோற்றுப் போன இரணியன் தானே நேராகப் பிரலாதனைக் கொல்ல போன போது, பிரலாகதன் அச்சமின்றி தான் வணங்கும் இறைவன் தன்னைக் காப்பார் என்றான். அதற்கு இரணியன் கடவுளைக் காட்டு என பிரகலாதனிடம் கேட்க, நாராயணர் எங்கும் இருப்பார் எதிலும் இருப்பார், ஏன் தூணிலும் இருப்பார் எந்தத் துரும்பிலும் இருப்பார் என்று கூறினான். உடனே இரணியன் அந்த தூணை உடைக்க, ஸ்ரீமன் நாராயணர், நரசிமம் அவதாரம் எடுத்து தூணில் இருந்து வெளிவந்து இரணியனை வதம் செய்து பிரகலாதனைக் காத்தருளினார் என்ற தொன்ம செய்தியை கதைப்பாடல் வடிவில் கவிதையில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார் கவிஞர்.

குறியீடு

குறியீடு என்பது உருவகத்தோடு மிக நெருக்கமான தொடர்புடையது. குறியீடு என்பது தனக்குத் தொடர்பில்லாத வேறுபொருள்களைச் சுட்டி அதிலிருந்து இன்னொரு பொருளை உருவாக்கித் தருவதாகும். அதாவது, பொருள் வெளிப்படையாகச் சொல்லாமல், உருவகத்துடன் தொடர்புடையாக இருக்க வேண்டும். உதாரணமாக, சரிவு என்னும் கவிதையைக் காண்போம்.

சூளைச் செங்கல் குவியலிலே

தனிக்கல் ஒன்று சரிகிறது (ஞானக்கூத்தன் கவிதைகள், ப.93)

இதில்,

சூளை - சமூகக் கட்டமைப்பு

குவியல் - மக்கள் கூட்டம்

செங்கல் - தனிமனிதன்

சரிதல் - அந்த மனிதன் தனிமைப்படுத்தல், அல்லது சரிதல்

போன்றவை குறியீடாக அமைந்துள்ளது. இக்கவிதையில் மக்களிடையே ஒற்றுமை இல்லைவிட்டால் தனிமனிதன் தனிமைப்படுத்தப்படுகிறான் அல்லது சமூகத்தின் ஒவ்வாரு மனிதனும் சரிவு நோக்கி சொல்லுகிறான் என குறியீடாக பதவுச் செய்யுள்ளார் கவிஞர். அதாவது, மக்களிடையே ஒற்றுமை இல்லை யென்றால் சூளையில் சரிவும் செங்கல் போல் தனிமனிதன் சரிந்து விடுவார்கள்.

அங்கதம்

அங்கதம் என்பது எதிர்முரணான நகைச்சுவையாக கருத்துக்களை வெளிப்படையாகக் கூறாமல் மறைமுகமாகக் கூறும் பாடல் தன்மையே அங்கதம் ஆகும்.

அங்கதம் என்பது நகைச்சுவையும், புலமை நுட்பமும், திறனாய்வு நோக்கும் கொண்ட ஓர் இலக்கிய உத்தி. இது மக்கட் சமுதாய மேம்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டது (இலக்கியக்கலை, பக். 129)

என்று ஆங்கில இலக்கியக் கையேடு ஒன்று வரையறுத்துக் கூறுகிறது.

அங்கதம் என்பது நகைச்சுவையும் புலமை நுட்பமும், திறனாய்வு நோக்கும் கொண்ட ஓர் இலக்கிய உத்தி. இது மக்கட் சமுதாய மேம்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டது.(வைரமுத்துக் கவிதைகளில் அங்கதம் ஓர் ஆய்வு, ப.93) தனிப்பட்ட மனிதனின் குறையையோ, ஒரு சமுதாயத்தின் குறையையோ, ஒரு இயக்கத்தின் குறையையோ, குறிப்பாகவோ வெளிப்படையாகவோ சுட்டிக்காட்டுவது அங்கதம் (தமிழ் இலக்கியத்தில் அங்கதம், ப. 21)

என்று பிரிட்டானிகா கலைக்களஞ்சியம் காட்டுகிறது. அதனால் என்ன என்னும் கவிதையானது இளைஞர்கள், மாணவர்கள் போன்றவர்களிடம் காணப்படும் போலியான எழுத்து(கவிதை) மோகத்தையும் ஆர்வத்தை எடுத்துக்காட்கிறது.

நடிக்கச் சொன்னால் தயங்குகிறார்கள்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

வரையச் சொன்னால் வராதென்கிறார்கள்

கவிதை வருமா என்றால் உடனே

எண்பது பக்க நோட்டுப் புத்தகம்

இரண்டை எடுத்து நீட்டுகிறார்கள் (ஞானக்கூத்தன் கவிதைகள், ப. 275)

நடக்கச் சொன்னால் எனக்கு தெரியாது, வரையச் சொன்னால் வரையை தெரியாது கவிதைத் தெரியுமா என்றப்போது எண்பது பக்க நோட்டு புத்தகம் இரண்டை நீட்டுகிறார்கள், இந்த கவிதையில் இளைஞர்களிடம் காணப்படும் எழுத்தின் மீதுள்ள போலி ஆர்வத்தை கேலிச் செய்தாக அமைகிறது.

தொகுப்புரை

அழகு மனிதனுக்கு இன்பத்தைத் தருகிறது. எனவே இன்பம் தரும் அழகினை மனிதர்கள் விரும்புகின்றனர். அழகியலுக்கு வலுச்சேர்ப்பதாகவும் உறுதுணையாகவும் உத்திகள் உள்ளது. அதாவது புதுக்கவிதையின் சிறப்பே எளிமையானது, புரியும் வகை கொண்டது என்பது மட்டுமல்ல அதில் பயன்படுத்தும் உத்திகள் தான். அழகியல் உணர்வில் எழுத்தப்படும் எந்தவொரு படைப்பாக இருந்தாலும் உத்திகள் கண்டிப்பாக இடம்பெறும். படைப்பானரின் தனித்தன்மையைத் தீர்மானிப்பது அவர்கள் கையாண்டுள்ள உத்திகளைப் பொறுத்தே. உத்திகள் கவிஞரின் ஆளுமை, அவரின் கருத்தை வாசகனிடம் கொண்டு செல்வதாகும். ஞானக்கூத்தன் கவிதைகளில் அழகியலுக்கும், உத்திக்கும் பஞ்சமில்லை. இவரின் கவிதைகளில் உத்திகள் பரந்து கிடக்கிறது. இவரின் கவிதைகளில் அழகியல் கையாண்டுள்ள விதத்தையும் அதன் சுவை காணமுடிகிறது.

குறிப்புகள்

- [1] அப்துல் சமது, மு. "இஸ்லாமியத் தமிழ் நாவல்களில் வருணனைகள்." புதிய அவையம், தொகுதி 7, இதழ் 1, மார்ச் 2023.
- [2] ஆர்த்தி, ரா. "குலோத்துங்கன் கவிதைகளில் அழகியல்." தமிழ்மொழி மற்றும் இலக்கிய பன்னாட்டு ஆய்விதழ், தொகுதி 5, சிறப்பு இதழ் 2, ஜீன் 2023
- [3] அருணாசலம், மு. தமிழ் இலக்கியத்தில் அங்கதம். முல்லை பதிப்பகம், முதற்பதிப்பு 2002.
- [4] இந்திரன். தமிழ் அழகியல். மெய்யப்பன் பதிப்பகம், முதற்பதிப்பு 2002.
- [5] கதிரைவேற்பிள்ளை, நா. தமிழ் பேரகராதி தொகுதி 1. சாரதா பதிப்பகம், முதற்பதிப்பு 1999.
- [6] கமலஹாசன், ந., முனைவர். "பா.விஜய் கவிதைகளில் தொன்மமும் படிமமும்." நவீன தமிழ் ஆய்விதழ், தொகுதி 5, 16-17 மார்ச் 2021
- [7] சசிகலா, இரா. "வைரமுத்து கவிதைகளில் அங்கதம் ஒரு ஆய்வு." சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ், தொகுதி 4, இதழ் 2, ஏப்ரல் 2022.
- [8] சுப்பிரமணியன், அ.வெ. அழகியல் ஒரு புதிய பார்வை. சந்தியா பதிப்பகம், 2005.
- [9] ஞானசம்பந்தன், அ.ச. இலக்கியக்கலை. மெய்யப்பன் பதிப்பகம், முதற்பதிப்பு 2002.
- [10] திவாகர் ரங்கநாதன். ஞானக்கூத்தன் கவிதைகள் முழுத்தொகுப்பு. காலச்சுவடு பதிப்பகம், முதற்பதிப்பு 2018.
- [11] பாலுசாமி. வாழ்வியற் களஞ்சியம். தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம், முதற்பதிப்பு 2008.
- [12] புலியூர்க்கேசிகள். கவித்தொகை மூலமும் உரையும். சாரதா பதிப்பகம், முதற்பதிப்பு 2010.
- [13] பொற்கை ஆதிரை. "அழகியல் கோட்பாடு உருவாக்கத்திற்குப் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் பங்களிப்பு." ஆய்வேடு, 2009.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 5, இதழ் - 2, வைகாசி 2057

இ-ஐ.எஸ்.எஸ்.எண்: 2583-0481

எம்.எல்.ஏ., டி.ஓ.ஏ.ஜே. குறியிடப்பட்டது

- [14] ராம கிருஷ்ணன், எஸ். க்ரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி. க்ரியா பதிப்பகம், முதற்பதிப்பு 1992.
- [15] வீராலெட்சுமி, தோகென் சென்சி. "கவிதைகளில் தொன்மமொழி பெயர்ப்பும் அதன் மீதான ஆய்வும்." ஐ.ஜே.சி.ஆர்.டி, தொகுதி 10, இதழ் 12, 2022.
- [16] வைதேகி, இரா. "பாரதிதாசன் நோக்கில் கற்பனை." தமிழ்மொழி மற்றும் இலக்கிய பன்னாட்டு ஆய்விதழ், தொகுதி 2, இதழ் 1, ஜீலை 2009.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன்

4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.